СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 163. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, середа, 16-го липня 1947. No. 163. JERSEY CITY and NEW YORK, Wednesday, July 16, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ в злуч. держ. америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

В СЕНАТІ БРАКУЄ ДВА ГОЛОСИ ДЛЯ ПОВАЛЕННЯ ВЕТА

Вашингтон, 14 липня. — При голосуванні в сенаті над знижкою податків від Нового Року 60 сенаторів заявилося за знижку, а проти 32. Тому, що президент згори заявив, що він покладе вето проти нового билу, майже нема надії, щоб у сенаті можна було переконати когось до зміни поглядів, коли б прийшло до поновного голосування над билом. Тоді треба б мати повних дві третини, значить 62 голосів у сенаті.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОХАЄ СТРИМАТИСЯ ВІД ПІДВИЩКИ ЦІН

Вашингтон. — Президент Труман виявив свій спротив проти негайного підвищення ціни вугілля й сталі внаслідок підвишки платні шахтярам. У прилюднім зазиві він прохає продуцентів вугілля й сталі, щоб вони виждали, доки не викаже практика, який вплив буде мати підвишка шахтярської платні на економічне життя.

БІЛЬЙОН ДОЛЯРІВ НА ПОТРЕБИ РІЛЬНИЦТВА

Вашингтон. — Сенат ухвалив призначити $1,048,466,184 на поправу рільництва і різних земельних потреб під контролею департаменту рільництва на 1948 рік. Спеціяльну увагу звернув сенат на регуляцію рік і на побудову водних там проти виливів. На видавання обідів для шкільних дітей сенат ухвалив $75,000,000 на місце дотеперішних $45,000,000.

ЗА ПЕРЕНЕСЕННЯ ПОДАТКІВ ДЛЯ ВЖИТКУ СТЕЙТІВ

Солт Лейк Сиҭі. — На нарадах губернаторів стейтів піднесено домагання, щоб федеральний уряд передав стейтам оподаткування алькогольних напитків, газоліни, посмертних спадщин, люксусових виробів і забав. Зате стейти відступили б федеральному урядові дотеперішні додаткові особисто-доходові податки. В дискусії обговорювали губернатори поміч для розбудови домів.

НЕ ОТВОРЯТЬ ІМІҐРАЦІЇ ПЕРЕД НОВИМ РОКОМ

Вашинґтон. — На нараді президента з провідниками конгресу сенатор Ванденберґ заявив, що нема часу в теперішній сесії конгресу змінити іміграційний закон в тому напрямі, щоб допустити нових 400,000 імігрантів зо скитальщини, як цього домагається президент. Ванденберґ виявив, що щойно після Нового Року можна буде передискутувати законопроект Статона, який саме має на цілі допущення нових імігрантів.

ҐРІН ЗА НЕГАЙНЕ ВІДКЛИКАННЯ РОБІТНИЧОГО ЗАКОНУ

Ню Йорк. — На отворені річної конвенції юнії докових робітників в готелі Комодор, предсідник Американської Федерації праці Вилйем Ґрін зажадав знесення нового робітничого закону Тефта-Гартлія. Він сказав, що поправки до закону не будуть вистарчальні. Зокрема накинувся Ґрін на нюйорського сенатора Ирвинга Айвеса за його становище в справі згаданого закону. Він уже тепер заповідає кампанію проти Айвеса, коли він буде поновно кандидувати за пять літ.

ВНЕСОК В СЕНАТІ ЗА СКАСУВАННЯ РОБІТНИЧОГО ЗАКОНУ

Вашингтон. —Сенатор Клод Пепер і 14 інших сенаторів, між ними два з Республиканської Партії, зголосили законопроект за повне скасування нового робітничого закону. Предсідник Конгресу Промислових Організацій Филип Морей заявив свою підтримку Едвардові Джермацові при доповняючих виборах в Болтимор тому, що він заявився проти закону Тефта-Гартлія. Морей наказав ужити на таку агітацію юнійних фондів всупереч постанові нового закону. Сенатор Геч висловив сумнів, чи є розумна постанова про заборону юніям видавати гроші на політичну акцію.

ПОСМЕРТНЕ ПРИЗНАННЯ ДЛЯ РУЗВЕЛТА

Вашингтон. — У приявності президента Трумана й інших визначних осіб французький амбасадор Бонне передав вдові по президенті Френклині Д. Рузвелті найвижчу медалю, яку Франція загалом комусь дає, а це золоту Військову Медалю у признанні заслуг Рузвелта для добра Франції. Парада відбулася в понеділок 14 липня, отже в день французького Свята Бастилі, в будинку французької амбасади.

ВІДІСЛАЛИ ХЛОПЦІВ, ЩО ПРИБУЛИ ЗАЙЦЕМ В ЛІТАКАХ

Ню Йорк. — Трьох шведських хлопців, яким удалося приїхати зайцем літаками зо Стокголму, відіслала американська влада з поворотом домів на літаку Скандинавської Лінії. Один з хлопців виявив, що він підготовлявся цілий місяць до потайного виїзду в Америку.

Маршал за допомогу Західній Европі, щоб не допустити її в обійми Росії

Солт Лейк Сити, 14. липня. — Секретар стейту Джордж Маршал виголосив на зібранні стейтових губернаторів промову, у якій заявив, що Злучені Держави мусять прийти з допомогою державам Західної Европи, щоб недопустити їх в обійми Совєтської Росії. Коли б так сталося, що Західна Европа опиниться під совєтською сферою, тоді Америка мусіла б перевести основну зміну свого становища у світі. Він прохав губернаторів помогти перевести його програму для регабілітації Европи. У приватній розмові з губернаторами він розвинув подрібно програму фінансової допомоги Европі.

АНДЕРСОН ПРОТИ ДОПОМОГИ СОВЄТСЬКИМ САТЕЛІТАМ

Вашингтон. — Секретар рільництва Клинтон П. Андерсон щойно повернувся з нарад над постачанням збіжжя, які відбулися в Парижі і виявив, що Америка не може дальше посилати збіжжя до країн совєтських сателітів. Андерсон пригадав теж про конечність щадження харчів американцями, бо наші засоби можуть вичерпатися. Він згадав, що в минулому році Чехія дістала з Америки 118,000 тон, а Польща 308,000 тон збіжжя. У Парижі жадали вивозу з Америки 50,000,000 тон збіжжя, а Америка в теперішньому році вивезла лише 18,000,000 тон. Андерсон назвав такі домагання нереальними.

КОНГРЕСМЕНИ ЗА СВОЇ ДОСЛІДИ В СПРАВІ ЧУЖИННОЇ ДОПОМОГИ

Вашингтон. — Провідники республиканської більшости в палаті вийшли з пропозицією, щоб створити окремий конгресовий комітет, який мав би на цілі прослідити потреби допомоги для закордонних держав і спроможність Америки таку допомогу вислати. Це була б комісія палати для „ствердження фактів". При цій нагоді конгресмен Ноа Мейсон з Ілиной зажадав, щоб Америка зірвала дипломатичні звязки з Росією і відокремила її впливи, бо це може зберегти мир у світі.

Перша фаза Паризької Конференції Европейської Співпраці

ВИБРАНО ШІСТЬ КОМІТЕТІВ, ЩО НЕГАЙНО ПОЧНУТЬ ПРАЦЮ. КІНЦЕВА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ.

Париж, 14. липня. — Конференція 16 західньо-европейських країн в Парижі, скликана в справі збірної відповіді на пропозиції секретара стейту ген. Маршала щодо економічної відбудови Европи при американській допомові, відбуде завтра свою кінцеву пленарну сесію. Завданням цеї сесії буде затвердити цілий ряд комітетів, що їх запропонував діловий комітет конференції. Комітети з черги візьмуться негайно до праці, щоби до дня 1-го вересня приготовити звідомлення про европейські можливості і потреби на найблищих чотири роки. Звідомлення буде предложене американському конгресові, що з черги уповажнить уряд діяти згідно з пропозиціями секретара Маршала. Діловий комітет, до якого належать представники всіх 16 країн, сьогодні закінчив свою працю в справі пропозицій щодо складу поодиноких комітетів. Теперішній діловий комітет залишиться дальше, як „комітет співпраці". До екзекутивного комітету мали б увійти представники Великої Британії, Франції, Італії, Норвегії та Голандії. Інші комітети складалися б: комітет прохарчування і сільського господарства: Данія, Франція, Греція, Ірляндія, Ісляндія, Голандія і Англія; комітет заліза і сталі: Франція, Люксембург, Норвегія, Британія і Туреччина; комітет транспорту: Бельгія, Франція, Норвегія, Португалія, Британія і Швайцарія; комітет опалу і енергії: Австрія, Бельгія, Данія, Франція, Греція, Італія, Британія, Швеція і Швайцарія.

ЗМІНА СОВЄТСЬКОГО СТАНОВИЩА

Лондон, 14. травня. — Досі совєтським аргументом в справі негатевного ставлення сателітів до Паризької конференції було твердження, мовляв американська допомога означала б відповідну інтервецію Злучених Держав у внутрішних справах цих країн та „поневолення" їх американським капіталом. Сьогодні московське радіо вже твердить, що совєтські сателіти не мають нічого проти американської допомоги, навпаки, вони з неї скористали б, але в цій справі вони бажають собі переговорювати безпосередньо з урядом Злучених Держав і не за посередництвом Великої Британії і Франції.

СОВЄТСЬКА НОТА ЗАХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИМ КРАЇНАМ В СПРАВІ ПАРИЗЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Штокгольм, Швеція, 14. липня. — Сьогодні тут проголошено текст совєтської ноти до урядів 14 західньо-европейських країн, які беруть участь в конференції в Парижі. В ноті насамперед вияснюється причини заломання тридержавної конференції в цій справі. Большевики гніваються, що Велика Британія і Франція почали акцію на власну руку без попереднього порозуміння зі Совєтами. Не подобається їм теж форма пропозицій Маршала і вони зразу хотіли б знати висоту, форми та умови американської допомоги у відбудові. В основному в ноті подані ці самі „аргументи", що їх видвигнув Молотов на закінчення три-державної конференції.

ПРЕДСТАВНИКИ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ У ПАРИЗЬКИХ НАРАДАХ

Париж, 14. липня. — Американські і британські окупаційні власті в Німеччині висилають своїх представників на Паризьку конференцію. Вони самі не братимуть активної участи в нарадах, натомість будуть смідкувати за їх перебігом та кожночасно служити інформаціями щодо участи західньої Німеччини в загальній европейській відбудові, якщоб таких інформацій було потрібно. Звертається увагу, що Німеччина, головно її промислові райони в Рурщині, гратиме важливу ролю в загальному плянуванні европейської відбудови.

ПАРИЗЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ У СОВЄТСЬКІЙ ОЦІНЦІ

Москва, 14. липня. (АП). — Совєтська пресова агенція ТАСС в кореспонденції з Парижа твердить, що Британія і Франція докладають всіх зусиль, щоби конференції 16 країн надати якнайбільшої гармонійности і діловости. Проте, твердить агенція ТАСС, в паризьких пресових колах звертається увагу на заяву Скандинавських країн, які погодилися на участь у виконуванні її рішень, але під умовою, що це буде виключно економічна справа і не матиме нічого спільного з політикою. Акредитовані в Москві закордонні дипломати слідкують за критикою конференції в совєтській пресі та кожночасно інформують про неї свої уряди.

ПОЛЯКИ ПОБАЧИЛИ „ЗАГРОЗУ МИРА"

Лондон, 14. липня. — Тут опубліковано сьогодні польську відповідь на британсько-французьке запрошення Польщі на конференцію в Парижі. Варшавському урядові найбільше не подобається, що при загальній европейській відбудові можна б відбудувати теж Німеччину, а це — по думці Варшави — означало б чергову загрозу мира.

ШВЕДСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ОСТЕРІГАЄ КРАЇНУ ПЕРЕД СОВЄТАМИ

Штокгольм, 14. липня. — Шведський генерал Ґустаф Петрі, бувший командант Краєвої Ґвардії, пише сьогодні в газеті Свенска Даґбладет, що Швеція є сьогодні в засягу совєтських „стратегічних кордонів" на заході, подібно, як була Фінляндія в 1939 р. Він твердить, що Совєти на випадок загрози війни зі Злученими Державами, без вагання зрабили б зі Швеції свій „висунений пункт", хоча Москва дала країні запевнення ненападу. В останньому часі в совєтській пресі появилися критичні голоси про Швецію за її співпрацю зі Злуч. Державами.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ІНВАЗІЯ НА ГРЕЦІЮ

ПОРАЗКА КОМУНІСТІВ В КОНІЦА. НОВИЙ НАСТУП СКЕРОВАНИЙ НА ЯНІНУ. ІНТЕРВЕНЦІЯ АЛЬБАНІЇ І ЮГОСЛАВІЇ. ГРЕЦІЯ ЗВЕРНУЛАСЯ ДО РАДИ БЕЗПЕКИ. ҐРИСВОЛД В АТЕНАХ.

Атени, 14 липня. (АП). — Грецький уряд повідомив сьогодні про „нову інвазію на Грецію", яку розпочали грецькі і міжнародні комуністичні банди в силі 2,500 людей з Альбанії в напрямку на головне місто в Епірі, Яніну, віддалене на 25 миль від альбанського кордону. Раніше урядово повідомлено, що грецькі війська, підкріплені парашутистами, відбили комуністів зі зайнятого прикордонного міста Коніца та відкинули їх до кордону. Нові грецькі підкріплення вислано до Яніни і сьогодні ввечері вже може прийти до битви. Міністер війни означив положення, як „серіозне". Грецький уряд з черги стверджує інтервенцію Альбанії і Югославії, де вишколено грецькі комуністичні загони та підкріплено їх міжнародною бригадою. Повідомлення про новий комуністичний напад, що його звязується з намаганням здобути територію, щоб проголосити комуністичний „вільний уряд", появилося приблизно в тому самому часі, як до Атен прибув керівник американської допомоги для Греції, Двайт П. Ґрисволд. Грецький уряд звернувся листом до Ради Безпеки О.Д., повідомляючи про комуністичний напад на країну та домагаючися негайної міжнародної акції.

БЕВИН ПРО НЕРОЗРИВНУ ДРУЖБУ БРИТАНІЇ І ФРАНЦІЇ

Святкування річниці здобуття Бастилії в Парижі.

Париж, 14 липня. Сьогодні тут з великою парадою святковано 158 річницю здобуття Бастилії в Парижі, під час Великої Революції. Звертається увагу, що в цьому році вже було видно мало совєтських прапорів, хоча цю річницю комуністи використовують для себе. З нагоди цеї річниці британський секретар закордонних справ вечері по радіо промову, говорячи насамперед про нерозривну традиційну дружбу між британським і французьким народами.

НОВІ РЕПРЕСІЇ ПІСЛЯ ПЛЕБІСЦИТУ В ЕСПАНІЇ

Мадрид, 14 липня. „Перемога" в недавньому плебісциті, виходило б, не скріпила довіря ген. Франка та його режиму до народу. Американські повідомлення стверджують нові репресії режиму проти тих, які не піддержують всецілo уряду. Монархістичній газеті АБЦ, яка відмовилася друкувати статті в користь плебісциту, мали скоротити на половину контінгент паперу. Подається теж цілий ряд випадків про скріплення і загострення пресової цензури, головно щодо інформацій закордонних кореспондентів.

БОЛЬШЕВИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ДОПОМОГИ АВСТРІЇ

Відень, 14 липня. Совєтський головнокомандуючий в Австрії, ген. Л. В. Курасов звернувся сьогодні до австрійського уряду з гострим протестом проти підписання американсько - австрійського договору. На підставі цего договору Австрія одержить 100,000,000 долярів американської допомоги. Совєти твердять, що цей договір нарушує московську декларацію про незалежність Австрії і тому совєтські власті не будуть його респектувати, остерігаючи перед ним теж австрійський уряд.

БРИТАНІЯ ПЛАТИТЬ ВОЄННІ ВІДШКОДОВАННЯ СВОЇМ ГРОМАДЯНАМ

Лондон, 14 липня. Британський уряд виплатив сьогодні своїм громадянам 180,000,000 долярів відшкодовання за знищену їм під час війни приватну власність, головно за розвалені німецькими бомбами доми.

РУМУНСЬКО-БРИТАНСЬКІ НАФТОВІ НЕПОРОЗУМІННЯ

Лондон, 14 липня. (АП) — Секретар стейту Гектор МекНіл сьогодні повідомив, що румунський уряд зажадав звільнення з праці в британських нафтових компаніях в Плоєсті всіх румунів. Звільнення румунських інженерів та спеціялістів може причинитися до ще більшого занепаду нафтової продукції. В Лондоні вважають, що домагання Румунії є підготовкою румунського уряду до виступів проти британських нафтових підприємств зі закидом саботажу в нафтовій продукції.

АМЕРИКАНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ ВИЇХАЛА З ТУРЕЧЧИНИ

Анкара, 14 липня. (Ройтер) — Делегація американських військових спеціялістів, очолювана ген. Лансфордом Оліввером, та яка протягом кількох місяців студіювала турецькі потреби у звязку з американською допомогою, виїхала сьогодні до Вашингтону. Вкоротці тут має приїхати інша делегація, яка наглядатиме над правильним використанням 100,000,000 долярів американської допомоги.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число в понеділка (з англійською Частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЩЕ ОДНО ВЕТО ПРЕЗИДЕНТА

Кажуть, що президент Труман заветує теж і новий законопроект про податкову знижку. За це накидаються на нього з різних боків, зокрема з республиканських. Закидають йому, що заповів своє вето ще заки законопроєкт перейшов у сенаті, та заки його йому предложено до підпису. Це, ніби, щось небувале.

В цьому обуренні дехто посуваєсь так далеко, що звязує президента Трумана з демократичною організацією Пендерґаста в Канзас, що то не має доброї слави в Америці, хоч загально відоме, що президент розпочав свою політичну карієру в звязку з цею організацією, але особисто не має нічого спільного з її нечистими ділами. Та коли партійність горою, а так тут є, тоді все добре, якщо воно може ослабити противника, в цьому випадку противника в наступних президентських виборах.

Справа з податковою знижкою не є така проста, як це могло б видаватись тим, що поборюють президента, підсуваючи його ветові самі тільки політичні мотиви. Республиканці кажуть, що президент не хоче, щоби податкова знижка була ділом республиканців. Відсуваючи цю справу на один рік, кажуть вони далі, хоче президент Труман прийти з демократичним проєктом знижки в 1948 році, коли він буде кандидатом на уряд президента від імені Демократичної Партії. Може в цій політичній грі є трохи правди, а може й ні. Ніхто цього певно не знає і тому такі аргументи не треба брати під увагу, а треба судити по тім, чи теперішній податковий законопроєкт добрий та чи він потрібний.

Податкової знижки треба. З тим ми всі погоджуємось. Та треба її в першу чергу для тих, які мало заробляють і яким не стає гроша на найконечніші потреби такого звичайного життя, яке відповідає американському стандартові. Цього нема в теперішньому проєкті податкової знижки в такій мірі, як це бажав би бачити президент Труман. З тим ми згідні й тому вважаємо, що ламент багатшої кляси, яка голосить, що на неї передше наложено відносно зависокі податки і тому тепер належалася б їй більша знижка, є неслушний, бо важніше для суспільства, щоб усі його члени мали певне мінімум до життя, ніж, щоб вдоволити одну клясу.

Президент Труман, заявляючись проти запропонованої знижки, пригадував американському народові, зокрема його заступникам у конгресі, що Злучені Держави перебрали на себе тепер дуже важну, провідну ролю у світі, а цей світ війною зруйнований і є в голоді й нужді. Тому знищеному світові треба допомогти. Таку допомогу Америка Европі приобіцяла і в цій справі відбуваються саме тепер наради в Парижі. Справа ця стала ще більш актуальною через негативне становище Советів до цеї допомоги. В такому положенні треба Злученим Державам грошей, бо треба дати Европі негайно велику поміч. Тому думаємо, що президент має рацію, коли каже, що запроєктована податкова знижка не є справедлива і не є начасі.

Історична Конференція

Паризька конференція „Европейської Економічної Співпраці", яка почалася в суботу 12. липня та в якій бере участь 16 західньо-европейських країн і яку бойкотують Совети зі своїми сателітами, готова перейти до історії як зворотний пункт світових міжнародних стосунків після другої світової війни. Ця конференція потверджує і на свій лад легалізує те, що на ділі існувало вже перед нею: фактичне і формальне розбиття світу на два ворожі табори, демократичний і тоталітарно-комуністичний.

Коротка передісторія теперішньої конференції в Парижі в хронологічному порядку така:

Дня 5. червня секретар стейту ген. Маршал виголосив в Гарвардському університеті промову, взиваючи виробити „програму, яка поставила б Европу на її ноги економічно", пропонуючи в цьому американську допомогу та заявляючи, що в цій справі „ініціятива мусить вийти від самої Европи".

Дня 13. червня британський секретар закордонних справ Бевин підхопив пропозицію Маршала та заявив, що Велика Британія перебирає ініціятиву для скликання в цій справі спільної европейської конференції.

Дня 18. червня відбулася в Парижі перша конференція в цій справі між міністрами закордонних справ Великої Британії і Франції.

Дня 19. червня Велика Британія і Франція запросили советського міністра закордонних справ Молотова долучитися до їх нарад та спільно обговорити американську пропозицію.

Дня 27. червня почалась в Парижі три-державна конференція, в якій взяли участь міністри закордонних справ Великої Британія (Бевин), Франції (Бідо) та Советського Союзу (Молотов).

Дня 2. липня, після пятьох сесій конференції, Молотов відкинув американську пропозицію, заявляючи, що вона довела б до „американської інтервенції у внутрішніх справах европейських країн".

Дня 3. липня міністри Бевин і Бідо видали спільний комунікат, запрошуючи уряди 22-ох европейських країн до участи в конференції в Парижі для обговорення пропозицій Маршала.

Дня 8 липня Чехословаччина зголосила свою участь в конференції.

Дня 10. липня чеський уряд, на телефонне доручення свого комуністичного премієра Ґоттвальда з Москви, відкликав своє зголошення до участи в конференції.

Дня 12. липня почалася конференція з участю 16 західньо-европейських країн та без Советського Союзу і його сателітів.

В конференції беруть участь: Велика Британія, Австрія, Бельгія, Данія, Франція, Греція, Італія, Голяндія, Люксембург, Норвегія, Португалія, Швеція, Швайцарія і Туреччина. Всі ці країни разом мають 1,263,263 квадратних миль простору і 218,875,000 мешканців.

Конференцію бойкотує і не бере в ній участи цілий Советський Союз та його сателіти: Альбанія, Болгарія, Чехословачина, Фінляндія, Польща, Румунія, Угорщина і Югославія, що охоплюють всі разом 8,886,097 квадратних миль та мають 280,410,000 мешканців, з чого понад 90% припадає на сам Советський Союз та його великі азійські простори.

На конференцію не були запрошені Еспанія, з огляду на режім ген. Франка, та Німеччина, яка не має уряду.

Відкриваючи конференцію, представники поодиноких країн, головно Британії, Франції та Італії, висловили думку, що від цеї конференції та від того, як европейські народи потраплять зорганізуватися та наладнати свою співпрацю, залежатиме справді „бути, чи не бути" Европі та її народам. Французький премієр підкреслив, що досі ще жодна країна не потрапила двигнутися з руїни своїми власними зусиллями і тому американська пропозиція допомоги є ще справді останньою дошкою рятунку.

Конференція вже в перших трьох днях нарад досягнула більше, ніж це досі траплялося після цілих тижнів дебат, якщо в них беруть участь Совети. Всі країни в згоді і злагоді полагоджують одну справу за другою, дбаючи однаково про спільні, як і про власні інтереси. Діловість конференції та її успіх в найкоротшому часі з цілою переконливістю виказують, що вина за всі дотеперішні неуспіхи міжнародних конференцій спадає на Советський Союз, що в основі противиться будьякому міжнародному порозумінню та всіляко саботує всі намагання міжнародної співпраці.

Рівночасно Москва почала інтензивну протекцію. Насамперед советські амбасадори в поодиноких західних країнах передали урядам вияснення советського становища до конференції в Парижі, остерігаючи перед її наслідками. За самою залізною заслоною большевики почали нагло заключувати торговельні „договори" зі своїми сателітами, очевидно для пропаганди, бо вони самі ані не мають що продавати, ані защо купувати. Незважаючи на всю большевицьку єхидність та всі міжнародні злодіяння досі, зібрані на конференції в Парижі західньо-европейські народи все ще залишають „відкриті двері" для Советів. Проте, це вже справа більше формального порядку, бо якщоб большевики тепер ще долучились, то цим вони тільки признали б свою поразку.

Вільна світова преса одноголосно стверджує історичне значення Паризької конференції, як щодо її вигляду і перебігу, так і наслідків. З вини Советського Союзу розбивалися досі всі міжнародні конференції після другої світової війни. Цілими роками дебатується над формальними справами, над процедурою і ніодної міжнародної справи, чи то в О. О. Д., чи на інших конференціях, або не вирішено взагалі, або вирішено половично, з чого ніхто невдоволений. Паризька конференція, натомість, доказує, що вільні народи можуть справді ділово полагоджувати найбільш складні проблеми і повністю співпрацювати на добровільній базі.. Випадок зі зголошенням на конференцію Чехословаччини і опісля відмова з наказу з Москви, доказують з черги, як виглядає „добровільність" та „співпраця" між Советським Союзом та його сателітами. Рішальне історичне значення матиме теж вислід конференції. Большевики потягнули свою залізну заслону від Штетіна в Німеччині по Трієст в Італії. Обидві частини Европи, кожна на свій лад, поведуть тепер відбудову а її вислід можна згори передбачити на підставі історичних прикладів за останні три десятки років. Большевики знають свою нездарність і знають теж загрозу, яка звернула б проти советського режіму після того, як в західній Европі привернено б добробут. Західні демократії твердорішені за всяку ціну „поставити Европу на ноги". Советський Союз, натомісць, теж твердо рішений держати Европу на лопатках. Паризька конференція це виказує цілком наглядно і в цьому її історичність.. На дальший логічний розвиток подій навряд, чи доведеться довго ждати.

„Соціялістичний рай" і „капіталістичне пекло"

Якщоб люди були здані тільки на большевицькі інформації, то справді мусіли б прийти до переконання, що в Советському Союзі народ живе собі як в св. Петра за дверима, натомість в Америці капіталісти кожного дня сім шкір з людини здирають. Пятиколонна большевицька преса в Америці, користаючи з американської свободи, не має слів, щоб прославляти большевицький „рай" з одного боку, та щоб плюгатити Америку з другого. Все, що є в Советському Союзі, для цих запроданців є добре, а все, що є в Америці та в інших демократичних країнах — є справжнім пеклом. Проте, ніхто з цих московських наймитів не спішиться сам до свого большевицького „раю".

Поминаючи всі злочини советського режіму, мільйони заморених голодом, інші мільйони запроторені в концентраційні табори і терор та нелюдські знущання над тими, які ще волочать свої ноги по білому світі, хочеться навести ще деякі порівнання большевицького „раю" та капіталістичного „пекла", як їх подано в американській пресі на підставі статистичних даних.

Робітник в Советському Союзі заробляє тижнево пересічно 115 рублів. Американський робітник заробляє тижнево пересічно 49 долярів.

За свою тижневу заробітну платню советський робітник міг би купити 22.5 фунтові бохонці хліба (якщо хотіли б йому продати); американський робітник може за свою тижневу платню купити 394 бохонців хліба, але ніхто стільки не хоче. Робітник в „соціялістичному раю" за свою тижневу платню міг би купити 16.9 фунтів цукру, але ніхто йому стільки не продасть; в Америці за тижневу платню робітник може купити 503.7 фунтів цукру. Советський робітник міг би купити (якщо продали б) 8.4 фунтів волового мяса; американський робітник може купити 88.8 фунтів мяса. Американський робітник може купити за тижневий заробіток 70.3 фунтів масла; советський робітник міг би купити 3.8 фунтів, але його взагалі не можна дістати. Щоб купити пару черевиків, советський раб мусить працювати найменше три тижні; американський робітник за однотижневий заробіток може купити біля вісім пар. Советський робітник мусить працювати в поті чола щонайменше сім тижнів, щоб купити який марний одяг; американський робітник може купити одяг за однотижневу заробітну платню. В Советському Союзі майже за кожною дрібницею треба вистоювати довгими годинами, якщо не днями в чергах; в Америці — самі знаєте.

Так виглядає „соціялістичний рай" в Советському Союзі і „капіталістичне пекло" в Америці. Советський „рай" треба було замкнути на чотири замки та відгородити від світу залізною заслоною, бо в іншому випадку советські „святі" (бо голі) втікали б з „раю" куди тільки очі несуть. Сотні тисяч, з бувшими советськими дипломатами включно, вже принагідно порозбігались і, якщо грозить їм висилка назад до „раю", воліють наложити на себе руку, як це вже зробили тисячі скитальників в Европі. З „капіталістичного пекла" в Америці не тільки, що ніхто не втікає, хоча кожному охочому ворота стоять отвором, але спробуйте якого большевика звідсіль викинути, то він руками і ногами буде держатися того „пекла", та ще й на Конституцію буде покликуватися, на ту Конституцію, яку хотів би повалити. Але, — до часу збанок воду носить, як каже пословиця. До часу теж тільки зможуть міжнародні большевицькі злочинці надуживати терпіння Америки.

Справа скитальників в американському конгресі

Після чергового послання президента Трумана в справі акції американського конгресу щодо зміни, зг. доповнення законів, які дозволили б впустити більшу кількість европейських скитальників до Злучених Держав, існують малі вигляди, що справа могла б бути полагоджена ще перед відроченням сесії конгресу до наступного року. В конгресі ця справа виглядає так:

1-го квітня конгресмен Вилйєм Г. Страттон, республиканець з Ілиной, вніс в палаті репрезентантів законопроект під числом H. R. 2910, який передбачує допущення до Злучених Держав 400,000 нових імігрантів з европейських скитальників поза обовязуючою іміграційною квотою протягом 4 років. На початку липня десять сенаторів з республиканської і демократичної партій внесли аналогічний законопроєкт в сенаті, зареєстрований під числом S, 1563. Попереднього тижня президент Труман зробив намагання, щоб законопроєкт пішов під голосування в обидвох палатах.

Справа законопроєктів про допущення скитальників відбилася широким відгомоном в цілій країні сильні групи виступили як з піддержкою законопроекту, так і проти нього. В користь законопроєкту і тим самим за допущення скитальників до Злучених Держав заявилися такі могутні організації, як Американська Федерація Праці (АФЛ), Конгрес Промислових Робітників (СІО), Комітет Американських Ветеранів, та багато громадських і церковних організацій та комітетів. Проти законопроєкту і проти допущення скитальників до Америки виступили м. і. Американський Леґіон, Ветерани Чужоземних Воєн, Дочки Американської Революції та дві сильні і впливові організації, іменно Краєве Обєднання Рад Реальностей (Нешинел Асошиейшен оф Ріел Естейт Бордс) та організація власників домів і посілостей (Нешинел Гом енд Праперті Овнерс). Проти законопроєкту є теж всі ліві групи та організації. Противники законопроєкту мотивують своє становище потребою заопікуватися насамперед „самим собою", а опісля „чужинцями"; що раз поваливши обмеження іміграції, опісля вже ніколи не можна буде його знову встановити; та насамперед твердженнями, що багато зі скитальників це „небажаний елемент", який принесе Америці більше шкоди, ніж користи.

Президент Труман, в своєму окремому посланні до конгресу в справі ухвалення законопроєкту та допущення скитальників до Злучених Держав навів багато переконливих аргументів, які промовляють в користь скитальників та в користь законопроєкту. Передбачується дальшу піддержку законопроєкту з боку уряду в цьому тижні, як перед конгресовим субкомітетом зізнаватимуть в цій справі секретар стейту ген. Маршал та секретар війни Патерсон. Сенатський комітет ще не почав переслухання в цій справі. У Вашинґтоні вважають, що згаданий законопроект навряд чи зможе бути ухвалений ще перед відроченням сесії конгресу 26. липня.

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

I. НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

74)

Жінкам трохи відлягло від серця. Не сподівався Микола, щоб у пуляресі було що!... Ну, може десятка, нехай дві... На жіноти і своє здивовання витягнув звідти кільканадцять папірців. Чотири сотки, три пятьдесятки, аж сім двадцяток, десятка, дві пятки... Розтягайло певно не довіряв жінці й дочці, раз такі суми носив при собі. Поверх сім соток!...

— Бог йому розум відобрав! — казав Микола. — Деж такі гроші при собі носити? Заберіть їх, сховайте!... Це заплата за його злочини.

— Ми не доторкнемося до цих грошей; — Боровичка відсахнулася. — Хочеш, бери, заховай, де знаєш!...

— Ці гроші за кількакратні шкоди вам належаться.

Жінки відмовилися.

— Не хочете, то завтра здам їх поліції. Як розсудять — так і буде.

На рано зателефонували кінній поліції. Пригналися двох за пів години. Розповів Микола, — з поміччю Наталки, бо англійською мовою не говорив добре, — про подію, чесно признався, що стріляв сіллю і поцілив. Приніс гроші й капшук. Поліція запротоколувала, гроші до суду сказала залишити у себе. Поїхала до Розтягайла, а його дочка ще раненько повезла до госпиталю. Погналася до міста поліція. Хто виний підпалу — сумнівів не залишилося. Знайшли злочинця, взяли під догляд. Два ладунки солі впаковано йому в бік і обличча. Одно око запливло, половина обличча скривлена. Сіль пекла, розїдала рани. Поранений ревів, стогнав і кляв. Під вечір почувся так погано, подумав, що смерть надходить. Попрохав священика висповідатися...

Священик сповідав, а кінний капраль записував признання сповідника, без перекладача. Признавався Розтягайло у всіх заподіяних Боровикам кривдах. Кожне признання роки тюремної кари, проколоті корови збільшили знов на пять-шість літ. Міг вже бути спокійним за тепле місце й до кінця свого життя. Одначе, то не було ще все...

Признався Розтягайло до найбільшого злочину — замордовання сусіда. Ззаду підкравшися запустив Боровикові вила глибоко між ребра. Сусід звалися з сідження не зойкнувши, а сповідник кинув його під борони, погнав коней. Зуби борн повбивалися в тіло, подрапали й пошарпали. Злочину так і не пізнали, в рани понабивалося землі...

Священик відпустив гріхи. Облегчивши сумління, ждав Розтягайло смерти. Тільки смерть втікла від нього. Сіль переїла рани, почувся Розтягайло краще. Але стояв уже над ним закон, він розгрішення не давав! До ночи перевезли Розтягайла до тюремного госпиталю, привести до здоровля. Мусів ждати виміру справедливости, — мотуза на шию, що на нього аж надто він заслужив...

Косовицю перебув Микола вже з Наталкою. Він накидав, вони сортували на возі і у стіжках. Мати дочку й сварила, аж не помогло. Виздоровіла за працею. Споважніла, зробилася надто маломовною, задумливою! Мати не доміркобувалася причин, та серцем їх відчувала. Робітник молодий, розумний, очитаний. Совісний, працює, як для себе, поважний, гей той старий... І виглядом приємний, миловидний. Впав певно дівчині в око! Тай знакомство їх випало так незвичайно, до того ще викриття винного в смерти батька. Що ж, він навіть натяком, ні зором, не виявить, чи він дівчиною зацікавлений!... Жаль, великий жаль! Вона радо назвала б його своїм сином... Але силоміць любим не будеш... Обходилася з ним, як зо своїм, він ставився по синівськи, — скаржитися не могла! Та чогось між ним і дочкою якась стіна повстала, відчуженість... Дочкою вона набиватися не буде ж!...

Прийшов одначе час, і на розмотання отих замотаних відносин між Миколою Зарічним і Наталкою Боровиківною.

(Дальше буде).

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

(З „Української Думки", Бюлетеню „Союзу Українців" у Великій Британії, про приїзд українських скитальників на працю до Великої Британії).

Останніми часами англійська преса заміщує більші і менші статті та коментарі на тему приїзду переселенців на працю до В. Британії. Преса, яка тут все є виразником почувань і настроїв громадянства, пише про них дуже прихильнош старається вияснити громадянству причини, які спонукали ці тисячі людей на континенті Европи стати бездомними скитальцями, як також вказати на обопільні користі, які виникнуть із їх приїзду до Вел. Британії.

Ця справа знайшла свій відгомін й у британському радіо. Ось недавно британське радіо посвятило тричвертьгодинну гутірку справам переселенців, які приїзджають сюди на працю. Програма була так уложена, що в формі дискусії за і проти спровадження переселенців сюди, високопоставлені люди британського суспільства висказували свої думки й одобрювали плян переселення частини скитальців до В. Британії, як корисний для обох сторін. В гутірці багато говорилося про минуле переселенців, про їхню недолю, вказувано на причини, чому вони не можуть повернути домів. Гутірка ця була зредагована панею Морджорі Банкс, яка перебувала серед скитальців в Европі. Вона, на ствердження своїх оповідань про їхнє життя, передавала слова самих переселенців, награні на плити в Німеччині. Передавано також враження самих переселенців після їх приїзду сюди. Між іншим передано оповідання одної українки, яка зараз затруднена тут в стальному промислі. Вона висловила свою радість, задоволення та вдячність британському урядові й суспільству за те, що вони вможливили їй стати знова людиною і знова зажити людським життям в цій гостинній країні.

Як з цього виходить, приїзд переселенців стрічається з добрим привітанням зі сторони господарів, як рівнож самі переселенці є задоволені з свого нового життя.

* * *

Очевидно, загал британського громадянства не знав багато про переселенців, а головно не багато тут було відомо про українців; це імя стало тут відоме на добре щойно недавно, вже після війни. Одначе з досвіду знаємо, що кожний британець, що мав нагоду побувати серед українців, приглянутись нашому життю, пізнати наші культурні надбання, той став нашим приятелем і прихильником назавжди. Коли наші переселенці були в Німеччині, небагато британців мало змогу їх пізнати. Та нагоду до цього вони напевно знайдуть тут, і це повинно лежати в інтересі кожного українця, що знайшовся на цій землі — чи живе він одинцем чи громадно.

Від часу приїзду наших людей з континенту, вони вже на вступі дали себе пізнати місцевому громадянству із дуже доброї сторони. Майже в кожному збірному осередку, наші люди, приїхавши з континенту, виказують питому їм організаційну здібність. Майже всюди в пересильних таборах, не дивлячись на те, як довго їм там прийдеться жити, вони відразу наладнують культурно освітну й громадську працю, створюють якнайдогідніші умовини життя для себе і для свого оточення, і вияв своїх вартостей ставлять перед очі господарів у формі імпрез: концертів, виставок, пописів, тощо. Це все в сумі створює капітал, який у майбутньому напевно заважить на долі цих людей. Британці, самі любителі й мистці ладу, порядку й організації, обсервують, бачуть і витягають відповідні висновки. Висновки позитивні. Наші люди дійсно гідно зарепрезентували себе перед чужинцями, своїми господарями опікунами.

Покищо тільки деяка кількість наших людей відійшла на сталу працю. Багато ще на неї чекає, перебуває в таборах у більших громадах. В громаді легче й догідніше себе гідно виказати. Не знати, чи в майбутньому, коли всі будуть розміщені по варстатах праці, вони й надалі будуть творити більші громади чи групи, невідомо, чи праця, ради якої вони тут приїхали, чи дальші умовини будуть так само сприятливі. Надіємось, що так. Одначе, як воно не було б в майбутньому, раз заскарблену доброзичливість й симпатію господарів треба вдержати, треба її посилювати, знаходити до цього умовини, використовувати всі нагоди.

Добрий початок зроблено, цю працю треба продовжати.

* * *

Та чи нашим людям в майбутньому доведеться жити громадно, чи в менших групах чи одинцем, їм треба памятати на одне: наша сила, сила всіх українців, що знайшлися на цих островах лежить в першу чергу в нашому зєднанні, в тому, щоб ми всі, чи будуть нас тисячі чи десятки тисяч — творили одну громаду, одну родину.

До приїзду наших братів з континенту, про українців у Вел. Британії — це були українські вояки в рядах польської армії. Майже всі вони були обєднані в нашій організації „Союз українців у Вел. Британії". Специфічні обставини не дуже сприяли розвиткові українського життя на цих землях, у першу чергу, українці в однострої чужого вояка, та ще вояка не дуже популярного серед загалу місцевого населення, обмежені обовязуючими їх військовими правилами, роздроблені одинцем по всіх закутинах британської землі, дійсно не були встані багато зробити. Та праця цих перших рядів українців у Вел. Британії була скерована в іншому напрямку: в скоординованні українського життя на цих землях в одній організації, в підготовці грунту для цього життя на майбутнє. І це завдання осягнено й осягнено його до тої міри, яка тільки в даних обставинах була можлива. И хоч невеликі наші осяги, то вартісні вони тим, що осягнено їх збірним зусиллям, зорганізованою працею.

Тепер до Вел. Британії приїхало, приїзджає і ще приїде багато більше українців, чим їх було туйт дотепер. З їх приїздом, надіємось, й українське життя й наші осяги відповідно збільшаться й зростуть. Віримо також, що зростуть ряди нашої організації, що при допливі нових сил, у виді нових можливостей і вимог хвилі, наша організація зможе ще краще виконувати своє велике завдання, до якого вона була покликана до життя осінню 1945 р. — нести поміч й опіку українцям у Вел. Британії.

П. Пігічин.

Дещо про вінки на похоронах

Під таким наголовком пише вініпеський „Вістник", між іншим, таке:

Нераз приходиться чути і читати, що на похороні було дуже багато вінків і це мало би свідчити про величавість похорону, або про заслуги помершого за життя, яким він заробив собі на таке публичне признання підчас похорону. Але воно деколи цілком не так...

Недавно читали ми, що на домовині Форда був букет цвітів обведений папоротєю. А Форд мільйонер. І його приятелі та знакомі мільйонери, отже могли б купити вінців бодай за десятки тисяч долярів. Однако ж не читали ми, що його похорон не був поважний.

Вінці не надають поваги похоронови, бо люди тоді більше мають на увазі вінці, ніж померщого. Це не похорон, а більше вистава.

В Старім Краю за давніших часів ніхто і не подумав, головно по селах, що на домовині мають бути вінці, чи цвіти. Там домовину покривали похоронним покривалом. Коли галичани їхали на похорон Лисенка, то везли з собою червону козацьку китайку. І на похороні Шевченка бесідники звертали увагу на червону китайку на домовині — це було щось важніше від усіх цвітів.

Що цвіти на домовині по найбільшій части є лише модою, показує і те, що кілька тих гробів, що на них були вінки, опісля занедбані і запущені. Пропали гроші, пропали цвіти і лишився занедбаний гріб, на докір тим, що вінці купували. Користи нема ані живим, ані мертвому.

Який же з усего того висновок?

Висновок такий, що і до похорону треба ставитись розсудно. Вязка цвітів може надати більше поваги похоронови, ніж стоси вінців, яким нема ні пуття, ні мірй, ані місця на домовині, і тому їх кладуть по всіх кутах. А гроші при нагоді похорону дати на поважну і тривалу живу справу.

Правда, воно щораз більше до того йде, бо нині на похоронах збирають вже жертви на всякі важні справи, однакож такі вінки забирають ще нераз забагато грошей — на шкоду важним живим громадським справам.

І тому то ми пригадали цю справу, як таку, що варта над нею ще раз добре застановитися. А більше буде застанови, то більше буде користи для загального нашого життя.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
МИКОЛА МУРАШКО,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН,
9 E. Jackson St., Wilkes-Barre, Pa.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
МАРІЯ МАЛЕВИЧ,
230 E. Agnew Ave., Pittsburgh 10, Pa.

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ДМИТРО ГАЛИЧИН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
РОМАН СЛОБОДЯН,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ДМИТРО КАПІТУЛА,
33 S. Hancock St., McAdoo, Pa
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК
1 Craik Ave., Kingsway, Torontt 9, Ont., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІБЗЕЙ,
4651 Braden Ave., Detroit 10, Mich.
ІВАН В. ІВАНЧУК
8930 Manor, Detroit 4, Mich.
СТЕПАН КУРОПАСЬ,
2930 N. Montclaire St., Chicago, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ПАВЛО ДУДА
2294 Howard Ave., Windsor, Ont., Canada.
СТЕФАН СЛОБОДЯН,
4323 N. 16th St., Philadelphia, Pa.
ІВАН РОМАНИШИН,
711 Grove St., Irvington, N. J.
ТАРАС ШПИКУЛА,
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.
ВОЛОДИМИР ДІДИК,
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich
ГЕНОВЕФА ЗЕПКО,
1369 Brown St., Akron, O.
МИКОЛА ДАВИСКИБА,
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467 Woonsocket, R. I.
ДМИТРО ШМАГАЛА,
4037 Riverdge St., Clevtland, Ohio
ОЛЕНА ШТОГРИН
4753 N. Hutchinson St., Phila 41, Pa.
ПЕТРО КУЧМА
95 East 7th St., New York 3, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під числом 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

Почтова адреса У. Н. Союзу: P. O. Box 76. Jersey City 3, N. J. Telephone: BErgen 4-1016.

Що писала „Свобода" тому 40 років?

4. липня 1907 р.

ЕП. ОРТИНСЬКИЙ В ДОРОЗІ ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Львівське „Діло" звідомляє: Єпископ Сотер Ортинський виїхав в товаристві о. Николи Канцюцака, б. священика з пряшівської єпархії, а тепер монаха Василіянина в Галичині, до Ужгороду й Пряшева, щоб особисто познайомитися з обома угро-руськими єпископами й обговорити справи тих угро-руських священиків, які перебувають тепер в Злучених Державах. В Ужгороді замешкав еп. Ортинський в еп. Юлія Фірцака і в його товаристві оглянув тамошні установи. Вельмицікаве було прийняття в духовнім семінарі в Ужгороді. Богослови-мадярони готові були привітати епископа мадярським многолітствієм, одначе тому перешкодив еп. Фірцак (хоч самий він мадярон), і представляючи богословам еп. Ортинського, закінчив свою промову по українськи. Потім уже й хор заспівав многолітствіє по українськи. З Ужгороду поїхав еп. Ортинський до Пряшева, де відвідав еп. Івана Валія, а звідти до Будапешту, де був на авдієнції в міністра Апонія. З Будапешту поїхав еп. Ортинський до Риму, звідки має виїхати до Америки.

УТІК БАНКИР З ГРІШМИ ІМІГРАНТІВ.

У Филадельфії втік перед кількома днями банкир-поляк Б. М. Бояновскі, забравши з собою кільканадцять тисяч дол., які мав переслати до старого краю. Його клієнтами були переважно поляки й українці.

11. липня 1907 р.

500 УКРАЇНСЬКИХ ІМІГРАНТІВ У ВИНИПЕГУ.

„Канадійський Фармер" звідомляє, що до міста Винипегу приїхало в дні 28. червня 500 українських емігрантів з Галичини. — У провінції Алберті, у Канаді, потрібно народних учителів як в українських так і в неукраїнських колоніях. За останніх 6 літ платня учительська в тій провінції значно збільшилася. Пересічна платня виносить тепер $50—60 місячно.

НОВИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЗАКОН.

З днем 1. липня 1907 ввійшов у життя новий іміграційний закон Злучених Держав. Закон підвищує поголовний податок з 2 на 4 доляри, податок платять корабельні компанії за нових імігрантів. Не мають вступу до Америки хворі на чахотку й нерозвинені умово люди, а за контрактом можна спроваджувати лише фахово вишколених робітників для розвитку якоїсь ділянки. Атори, учителі, священики це не контрактові робітники. Кожний новий імігрант мусить мати при собі готівки $5, а коли не має, то мусить виказати, що іде до свояків і подати докладну адресу. Коли впродвж трьох літ покажеться, що новий імігрант є прилюдним тягарем, його відошлють до рідного краю.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПАРУ СЛІВ ПРО БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЗБІРКИ.

Як повстають різні большевицькі збірки? Не хочу вертатися аж за далеко, тому беру під увагу останню збіркову кампанію, що її большевики назвали „для сиріт на молоко і омасту на Радянській Україні".

В 1946 році була в Україні велика спека, отже щоб там не росло, було знищене спекою. Большевицькі „Щоденні Вісти" не то, що не подали про цю небезпеку, яка ворожила жахливий голод українському народові, але ще за це накидались на редакторів інших газет, вживаючи різних вуличних виразів, як це є в їхньому звичаю.

Ще не так давно ,бо десь в місяці березні цього року, ці самі большевицькі ступайки, страшно „доказували" „заможність" Радянської України, як золотом і медом спливаючої в роскішному житті країни.

Брешуть, мовляв, націоналісти, бо на заможній, вільній, Сталіном „возєднаній" Україні нема голоду; там тепер повно всього.

Поїхали канадійці і американці від большевиків на т. зв. словянський конгрес до Білгороду в Югославії й вернулися назад. Щоб тільки це, що поїхали і вернулися, то це мало нас інтересувало б, бо американські українці як і канадійські, такими місіями не цікавляться.

Але ці „словянські місіонарі", вернувшись до капіталістів, привезли зі собою вісті про страшний голод і нужду в Україні та про дітей-сиріт, що вмирають з голоду. Отже нова большевицька кампанія за грішми, нові крики і верескі на кожному кроці. Люди глядять на большевицьких обірванців і дивуються, чому вони хрипнуть від криків „давайте, давайте, сироти вмирають", коли передше стільки набрехали про „щасливе життя в Радянській Україні".

Та з їх вереску виходило б, що батьки мають що їсти, а тільки діти голодують. Чи чув хто коли про такий жахливий обман? Я не знаю і не чував, щоб батько й мати мали що їсти, а дітей не було чим годувати. По мойому — це є шахрайство, це такий обман, якого можуть допускатися одинокі комуністи большевики і ніхто більше. Ще додам, що з одного боку ці комуно-большевики самі збирають допомогу, а з другого лають останніми словами українських скитальників, яких би найрадше вислали на Сибір і муки.

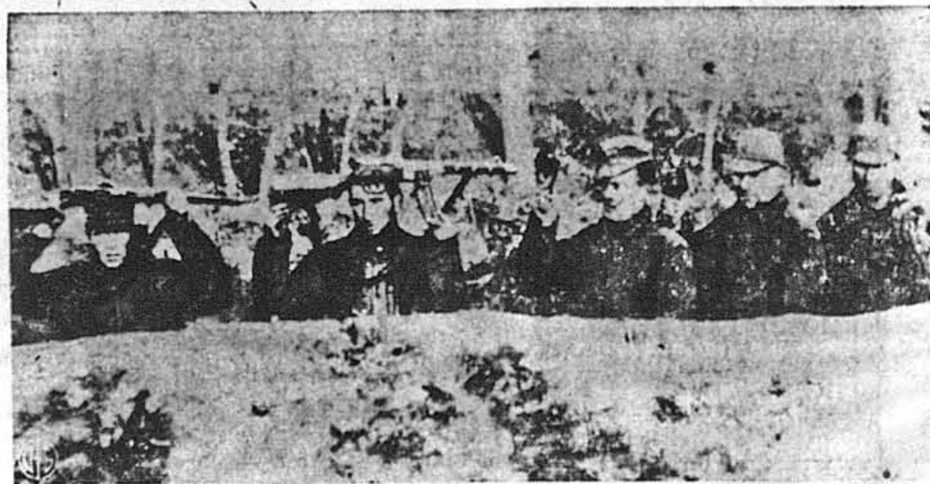
Пора, щоб усе це побачили дотеперішні прихильники цих обманчих большевицьких лідерів, плюнули їм в вічі і гонили від себе на чотири вітри.

В Україні далі є голод і нужда. Український нарід далі терпить нужду, голод і холод. а найбільше національний гнет, бо комунізм-большевизм це ніщо інше, а тільки голод і нужда, це терор і війна. Ця ідеологія не може жити без війни так само, як не міг жити без війни гітлеризм.

Нехай большевики дозволять американським українцям посилати молоко, смалець і прочі харчі на Україну своїм рідним, а тоді побачать, як ми ратуватимемо сироти. Цього ці прокляті комуно-большевики не дозволять, бо їм треба ратувати проклятий советський режім в Україні, а не сиріт і старців українського роду.

Сором і ганьба тим, що цього не бачать і підтримують гнобителів та їхніх лакеїв, комуно-большевицьких лідерів та їхню пропаганду проти демократичних ідей і демократичних держав.

Гр. Жуків.

ПІДДАЛИСЯ!—На картині, як звідомляють, бачимо росіян, що боролись по боці китайських комуністів в Півчіній Манджурії, як здаються китайським націоналістам. Замітне, що ті, що піддались, теж мали китайські мундури, але ці, що їх носять вояки — комуністи.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

з села Хоросниця, Мостиська, від Шурмакевич Івана.

7724. а) Фенчинський Миколи і Романа, Заплатинська Марії і Катерини з Дунаєва, Перемишляни, від Стахів Анни (Заплатинська).

7724. б) Сатур Семена, Бунґа Данила з с. Берегів Дол., Ліско, від Бунґа Михайла.

7724. в) Лопатяк Василя з с. Медики від Кігічак Ольги.

7724. г) Жук Івана з Яктрова, Фігель Степана з Касич від Олексів Филипа і Дзядів Івана.

7725. Цевлів Василя з села Олексіївка, Харків, від Коваленко Олексія.

7726. Тотос Михайла з села Яшкова, Новий Санч, від Тотос Михайла.

7730. Лазорак Теодора з с. Товрпів, Буковина, від Бойчук Глікерії (Мачук).

7731. Чапля Дмитра з села Нагуєвичі, Дрогобич, від Чапля Розалії.

7732. Николаїв Олекси з с. Малий Кучурів, Буковина, від Продан Ярослава.

7734. Охрет Анни з с. Нестюки, Зборів, від Харух Степана.

7735. Крушельницька Софії і Анни, Чемерис Михайлини (Корчинська) з Могильниці, Теребовля, від Кудрик Марії (Музика).

7736. Мотичак Михайла з с. Жукотин, Турка, від Мись Петра.

7737. Мандзіїв Яцка, Теодора, Теклі, Анастазії і Марії з с. Свобода Золота, Бережани, від Медвідь Анни (Рудик).

7738. Лугова з с. Волоське Село, Долина, Гнатишин Петра з Болехова, Квасниця Василя від Кваснишин Йосифа.

7739. Шульга Петра з Глиняи, Біланська Ольги від з. Шульга Зенона.

7741. Гриць Василя з села Вілька, Дрогобич, від Корейба Анни.

7742. Шафранська Олександри, Софії і Петра, Попович Михайла, Петра і Анни від Шаюк Івана з с. Остапівці, Зборів.

7743. Велебницький Якова з с. Шидлів, Копичинці, від Джуринський Михайла.

7744. Кушлик Павла і Максима від Кушлик Данила з с. Кадобна, Калуш.

7745. Кшик Анни від Кшик Михайла з с. Карачинів, Городок.

7746. Смачило Марії і Марти з с. Олесин, Бережани, від Смачило Миколи і Дмитра.

7747. Бурак Марії (Ваврик) з сг Трикотин, Перемишляни, від Гнида Марії з Винник.

7748. Деньо Марії і Насті з с. Пикуличі, Перемишль, від Костик Ольги (Домарацька).

7749. Христа Дмитра з села Гошів, Долина, від Возьна Катерини.

7750. Зєльський Антона і Казимира, Липинський Петра, Горбинський Івана, Кобилянський Михайла від Зєльський Гната з с. Леданці, Заслявя.

7751. Лавришко Володимира і Йоанни, Гошуватюк, Живачівський від д-ра Лавришко Ярослава з Городенки, бувший адвокат в Станиславові.

7752. Іваночко Миколи з с. Губичі, Добромиль, від Іваночко Петра.

7753. Амбрусь Степана з с. Каровач, Югославія, від Амбрусь Михайла.

7754. Мілявська Катерини (Кордас) з с. Романів, Бібрка, від Читайло Анни.

7755. а) Коваль Миколи з с. Лисичова, Іршава, Ляло Івана, Юрка і Миколи від Коваль Юри.

7755. б) Денчиля Петра, Лапко Василя з с. Лисичова, Іршава, від Коваль Софії (Денчила).

7756. Бучак Анни з с. Мишкови, Тернопіль, від д-ра Мороз Романа.

7757. Сваритчук Олени (Ласій) з с. Бовшів, Станиславів, від Ласій Ярослава.

7758. Горлаша Анастазії від Янчишин Михайла з с. Бачева, Тернопіль.

7759. Межиброцький Гриця з с. Угринь, Чортків, від Касприк Романа.

7760. Кучма Михайла, Олекси і Івана зі Старого Міста, Підгайці, від Кучма Петра.

7761. Онескер Софії від Гупало Романа.

7762. Хімюк Сергія, Данилевич Дмитра з Дережні від Федь Гелини.

7763. Куфрик Насті і Анни (Сагай) з с. Ляцьке Шлях., Станиславів, від Лессів Михайла.

7764. а) Красіцький Якова з Бродів від Громяк Дмитра зі Старих Бродів.

7765. б) Сліпець Петра з Магерова від Борис Катерини.

7765. Литвиненко Григорія, Олиференко Івана, Буряк Григорія від Гноєвий Михайла.

7766. Новодворська Анелі (Цетвінська) Цетвінський Миколи і Станислава з с. Боєвичі, Мостиська, від Фединяк Миколи.

7767. Гінда Миколи з с. Монастирець, Сянік, від Кілик Саверія.

7768. Закутинська Катерини з с. Ялгуш, Рогатин, від Мартишин Дмитра.

7769. Мельник Михайла і Андрія, Захарчук Йосифа і Анастазії (Колодяний), Котик Івана з Волині від Левчук Ярини.

7770. Теребенець Катерини і Анни від Теребинець Михайла з с. Цетула, Ярослав.

7771. Драбик Теклі (Городецька) від Драбик Івана з с. Нарайова, Бережани.

ШО В 91-шім РОЦІ. — Бернард Шо, відомий англійський письменник ірляндського походження, постійно дає працює, себто пише, не зважаючи на свій старечий вік. Дня 26. липня буде йому 91 років.

7772. Бурак Йосифа з села Дідушці, Стрей, від Проців Матвія.

7773. Боднарчук Мирона з с. Красносільці, Збарав, від Ничка Евгенії.

7774. Хабала Івана від Павлик Івана з с. Ясінка Масьова, Турка.

7775. Гельмак Федя, Ватрас Олени від Пельмак Петра.

7776. Зозуля Теклі, Білявська Теклі від Демчишин Василя з села Гранки-Кути, Хорів.

7777. Кіт Антона з с. Часковичі, Ярослав, від Драпала Петра.

7778. Кутинська Евдокії (Ковальська) і Павла з с. Ясенів, Золочів, Боднар Анни (Танків, Гаврас Павла, Боднар Ксеньки від Кутинський Михайла.

7779. Теремецький Данила з с. Мала Селезка, Полтава, від Теремецький Андрія.

7780. Зайшлий Василя, Олекси і Софії, Подібка Григорія, Подоба Анни з с. Рудки від Подоба Теодора.

7781. а) Панасюк Степана, Демчук Тессі від Панасюк Володимира зі Збаража.

7781. б) Гаврилюк Йосифа з с. Аове Село, Збараж, від Васильовська Степанії.

7782. Стефановський Петро з Угринова, Сокаль, і Віра з Перемишля, по фаху молочар, просить о афідейвит.

7783. Возняк Олександри і Ярослава, Тарановський Осипа, Прокопець Ярослава, Сімка Степана, Добрянський Копиа з Калуша від Іваницький Володимира.

7784. До рідних і знайомих (Масло) з с. Куди, Золочів, від Масло Луки.

7785. Дибайло Михайла, Мицка Анни, Дацьків Софії, Михайла і Павла, Швайка Пазі з Радехова від Дибайло Івана.

ж7787. Павчак Якова з села Глушків, Городенка, від Савочка Григорія.

7788. Протопопов Олександри від Холявка Петра.

7789. Різак Миколи з села Смільник, Ліско, від Різак Павла.

7790. а) Сорочан Анастазії, Цьопик Софії з с. Купчинці, Тернопіль, від Южин Івана.

7790. б) Познак Софії, Пасічник Василя, Еміля і Івана від Горбата Катерини з с. Купчинці.

7791. Лавриш Михайла з с. Летні, Дрогобич, від Стасик Дмитра.

7793. Матуль Федора і Михайла з с. Жулин, Стрей, Чуй Михайла і Яця від Гнатишин Миколи.

7794. Белець Стефана і Агнешки від Белець Станислава.

7795. Субричак Федора з с. Богородчани Ст., Станиславів, від Козоріс Федора.

7796Сенчишин Івана і Йосифа від Сенчишин Івана, роджений в Філаделфії.

7797. Музичак з с. Краківця, Яворів, від Дорош Володимира.

7798. До рідних і знайомих з с. Городок, Рівно, від Ткачук Афанасія.

7799. Мельничук Дмитра з Кремянеччини від Стороженко М.

7800. Сурма, Комарчевський з Варужа від Комарчевський Богдана.

7801. Ортинська Юлії з села Жидачів, Товмач, від Кухній Константина.

7802. Шкатюк Івана з села Ботвинівка від Мазурик Івана.

7803. Будзан Кирила, Дзиндза Володимира, Лушпина Марії і Анни з с. Підгорки, Калуш, від Смольський Ярослава.

7804. Довуйка від Урбан Михайла.

7805. Лісовський Оникія з с. Нарадич, Волинь, від Романовський Кирила.

7806. Васьковський Івана і Луки з с. Вислоцька Слобода, Волинь, від Заброцький Кирила.

7807. Цюна Павла з с. Виснівчик, Перемишляни, від Цюна Михайлини.

7808. Весоловська Марії, Антонини і Емілії, аПвлик Йосифа, Леві Людвика від. Урбан Ванди (Терлецька) з села Лука.

7809. Ягла Василя від Ягла Василя з с. Бідківці, Зборів.

7811. Дячук Гната і Марії від дячук Дмитра з с. Жуків, Зборів.

7812. Яремко Антона з села Довгомостиська, Мостиська, від Яремко Івана.

7813. Лепак Івана з с. Снятинка, Дрогобич, від Турик Петра.

7814. о. Кушнір Йосифа і Михайла від Кушнір Омеляна з с. Родимно, Ярослав.

7815. Шоколюк Петра з с. Остаповець, Коломия, Івасюк Володимира від Шоколюк Ярослава.

7816. а) Костинк Василя і Марії від Пастернак Юрія з с. Добровільна, Коломия.

7817. Лучанський Івана, Осипа, Анни і Марії з Тернополя від Вісьневська Стефанії (Лучків).

7818. Бас Анастазії з села Богутин, Зборів, від Гуменюк Олени (Гаврилюк).

7819. Гринчишин Івана з с. Вороблячин, Рава Руська, від Свалеба Мирона.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В записах просимо конечно подавати групу і число.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

Кожний, хто бажає, щоби прислане ним оголошення **пошукування родини і знайомих різних скитальників** було поміщене у „Свободі" безплатно, хай вишле таке оголошення впрост до
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.
Хто бажає, щоби прислане ним оголошення було **поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове** оголошення, розміру $1\frac{1}{2}$ цаля в одній колюмні, коштує **$1.00.**

Адм. „Свободи".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Укр. Зап. Тов. Запорозька Січ, від. 117, подає до відома своїм членам, що піврічні збори відбудуться в суботу, 19-го липня, в годині 8. ввечір, в церковній гали при 7. вул. Обовязком всіх членів є явитись на зборі, бо маємо важні справи до полагодження. — За уряд: Г. Стефанишин, предс.; П. Васильків, фін. секр.; Н. Чудакевич, рек. секр. Н. Корчинський, кас.

ЙОНҐСТАВН, О. — Відділ 140 повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться 20. липня в гали церковній, 526 Вест Райен Ев., зараз по Сл. Божій. Просимо всіх членів прийти на ці збори. — С. Роган, предс.; М. Когут, кас.; І. Кравець, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 20. липня, в год. 6. ввечір, в У. Н. Домі, 181-183 Фліт ул. Обовязком кожного члена є прийти і вирівнати свої вкладки. Котрий з членів ще не отримав своєї дивіденди з Союзу, хай прийде на збори. — За уряд: П. Мелень, предс.; О. Логин, кас.; І. Грабар, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 372, відбудуться в суботу, 19. липня; в годині 8. ввечір, в домі де звичайно. Просимо всіх членів прийти на час, бо маємо досить справ до полагодження. — І. Головка, предс.; В. Реновець, кас.; Й. Ярема, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 3. липня 1947 р. помер у 64. році життя

МИКОЛА ТУНКО,

член Бр. св. Юрія, від. 135 У. Н. Союзу в Смок Рон, Па.

До Бр. і У. Н. Союзу вступив у 1920 році. Походив зо села Ріпне, пов. Долина, Галичина. Полишив у смутку дві замужні дочки: Анну і Ольгу та хінку Галю. — В. Й. П.!

А. Клим, секр.

Дня 4. липня 1947 року помер у 65. році життя

АНТІН НАГРЕБЕЦЬКИЙ,

член Тов. Згода, від. 294 У. Н. Союзу в Ню Йорку.

Покійний походив зі села Плотичі, пов. Бережани. До Союзу вступив у 1915 році в Нюарку. Був щирим громадським робітником та активним Союзовцем. В 1923 році зорганізував від 294 У. Н. Союзу в Ровей, Н. Дж., в котрім був довголітним секретарем, а опісля предсідником. Полишив тро доньки.

Похорон відбувся в вівторок, 8. липня. — В. Й. П.!

Я. Салій, секр.

ПОШУКУЮТЬ

А. ЧЕРГУН
пошукує
МИКОЛИ ГНАТЮК
родом з Буковини, село Лукавець, повіт Вижниця. А також
ІВАНА РІНИЛО,
родом з Галичини, село Синевідсько Вижне, повіт Сколе. Перебувають в Америці поверх 30 літ. Прошу писати на адресу:
A. CHERHUN,
238 W. 110 Place, Chicago 28, Ill.

ТАРЗАН, ч. 1642. Без керми в темряві.

AS TAWN SAT UP, HER LEOPARDS FRISKED AND PURRED WITH JOY.

WHILE ABOVE, AT THE RAIL, KARG'S STEALTHY HAND CUT THE RAFT'S PAINTER.

AS THE TIDE BEGAN TO DRIFT THEM, KRISTIN NOTICED THE SLACK LINE.

THEN SHE SAW TARZAN WAS MISSING—WHILE FROM THE DARKNESS ABOVE CAME DEMONIAC LAUGHTER;

-1642-

Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

Коли Товна усіла, її леопарди лестилися й муркотіли з радості.

Тимчасом вгорі, на поруччу, Карг потайки прорізував шнур від сплаву.

Коли Кристина завважала, що сплав пливе без керми, вони спокійно зійшли у воду.

Вона завважала, що бракувало Тарзана... а з темряви долітав до неї пекольний сміх.